

eller ætsende Gods eller anden særlig Ladning, straffes han med den i foranstaaende 1ste Stykke fastsatte Straf, saafremt han har maattet kunne indse, at Rejsen paa Grund af hans Forhold var forbundet med aabenbar Livsfare for de ombordværende. Tilsidesætter Afladeren ellers de ham som anført paahvilende Pligter, straffes han med den i 2det Stykke fastsatte Straf.«

§ 296.

Denne Paragraf affattes saaledes:

»En Skibsfører, som straffes efter §§ 287, 2. Stykke, 291, 2. Punktum, 292, 1. Stykke eller 293, kan derhos ved Dommen for en vis Tid eller for bestandig erklæres uberettiget til at føre Skib. Ved Dommen bliver tillige at træffe Bestemmelse om, hvorvidt den paagældende i den omhandlede Periode har Ret til at gøre Tjeneste som Styrmand.

Udskrift af en saadan Dom, tillige med den paagældendes Sønæringsbevis, skal af vedkommende Ret snarest tilstilles Handelsministeriet, som, forsaavidt der ved Dommen er tillagt den paagældende Ret til at gøre Tjeneste som Styrmand, meddeler denne det i saa Henseende fornødne Næringsbevis.

Naar der er forløbet mindst to Aar efter Domsafsigelsen, og Omstændighederne taler derfor, kan Kongen paa Handelsministerens derom nedlagte Forestilling tilbagegive den paagældende Retten til at føre Skib, uanset at den ved Dommen fastsatte Termin endnu ikke er udløbet.

§ 311.

Denne Paragraf affattes saaledes:

»De Forseelser, som omhandles i § 290 og § 291, 1. Punktum, forfølges ikke af det offentlige, medmindre det begæres af Rederen eller den, der iøvrigt maatte være forurettet.

Sager angaaende de Forseelser, som omhandles i § 291, 2. Punktum samt §§ 292, 293 og 294, forelægges for Handelsministeriet, forinden Bestemmelse kan træffes om Paatale. Naar saadanne Sager angaar Totalforlis, Grundstødning, hvor fremmed Hjælp har maattet tilkaldes, eller anden Søulukke, hvor enten Menneskeliv er gaaet tabt, eller Skaden er betydelig, kan Paatale ikke frafalde, forinden Handelsministeriets Erklæring er indhentet.

I København hører alle Sager efter dette Kapitel under Sø- og Handelsretten og uden for København under Søretterne, medmindre Sagen ifølge Reglerne i Retsplejelovens § 688 d vil være at behandle ved Landsret under Medvirken af Nævninger.«

III.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1924.